Written by
Friday, 03 October 2008 20:13 - Last Updated Wednesday, 29 October 2008 07:42

□□□ ஓரு தூயரக்கதை என்று வகைப்படுத்திவிட முடியாது. தூயரம்வதேனகைக்கு நடுவிலயேும் அன்பும் பாசமும் இழையோடும் உண்மகை் கதை. கூஜராத்தில் இந்துவறெி பயங்கரவாதிகளோடு, காவிமயமாகிவிட்ட அரசும் பாலீ சும் நடத்திய பயங்கரவாத வறெியாட்டத்தின் இன்னுமொரு சாட்சியம்தான் இந்தக் கதை.

சற்றே நொண்டி நடக்கும் கால்கள்; கொக்கி பாேல் வளைந்த ஓரு கை; ஆனால், தீ ர்க்கமான மன உறுதி; அவ்வப்பாேது மூகத்தில் அரும்பும் புன்னகை – இதுதான் அசாரூதீ ன் என்கிற சிறுவனின் அடயைாளம். கூஜராத் மாநிலம் அகமதாபாத் நகர பாலீ சார் நடத்திய இந்து மதவறெித் தாக்கூதலின் இரத்த சாட்சியாய் வாழ்ந்து வருபவன்தான் இந்தச் சிறுவன்.

ஆறு வருடங்களுக்கு முன்பு, கோத்ரா இரயில் தீ ப்பிடித்த சம்பவத்தசை் சாக்காக வதைத்து கூஜராத் மாநிலம் மழுவுதும் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லீ ம்கள் இந்துவறெிப் பயங்கரவாதிகளால் கொடூரமான முறையில் கொல்லப்பட்டார்கள். இலட்சக்கணக்கான அப்பாவி முஸ்லீ ம்கள் வீ டுகளை இழந்து அகதி முகாம்களுக்கு்த் தூரத்தப்பட்டனர். முஸ்லிம் பணெ்களின் வயிற்றதை் திரிசூலங்களால் கூத்தி உள்ளே இருந்த சிசுக்களையும் இந்துபயங்கரவாதிகள் சிததை்தார்கள். இந்த நரவடேட்டகைள் நின்ற பின்னர், இரண்டு மாதங்கள் கழித்து, திடீ ரனெ ஓரு்நாள் இரண்டு விசுவ இந்து பரிசத் தொண்டர்களின் பிணங்கள், அகமதாபாத் நகரத்தின் புறநகர்ப் பகுதியான ரமாேல் என்னும் கிராமத்திற்கு அருகில் நடெுஞ்சாலயைில் கிடந்தன.

இந்துவறெியர்களுக்கு பாடம் கற்பிக்கவே அவ்விரவும் முஸ்லீம்களால் கொல்லப்பட்டனர் எனக் கருதிய ஒரு கும்பல், அப்பகுதியில் இருந்த முஸ்லிம்களை அழித்தொழிக்கக் கிளம்பியது. அவர்கள் வறேுயாரும் அல்ல. இந்து மதவறெிஊட்டப்பட்ட குஜராத் மாநிலப் போலீசார்தான். பிணங்கள் கிடந்த இடத்திற்கு அருகில் உழுகைக்கும் முஸ்லிம் மக்கள் பரெுவாரியாக வாழ்ந்துவரும் முகம்மது நகர் எனும் சரேிப் பகுதியில் போலீஸ் பட்டாளம் பாகுந்தது. எந்தவொரு விசாரணையும் இன்றி, அங்கிருந்தவர்களின் மலே் போலீஸ் சுப்படை கண்மூடித்தனமாக சுடத் தொடங்கியது. தனது வீட்டுக்கு அருகே விளையாடிக் கொண்டிருந்த 10 வயதுச் சிறுவனான அசாருதீனின் நறெ்றியில் குண்டு பாய்ந்து, கழுத்து வழியாக வளியெறேியது. இரத்தம் பீறிடக் கூக்குரலிட்டவாறே அசாருதீன் கீழே சரிந்தான்.

தும்பாக்கிச் சத்தத்தையும், அததை் தொடர்ந்து சிறுவனின் அலறலையும் கடே்டு சமயலறையிலிருந்து ஓடிவந்த அவனது தாய் சகிலா பானுவோ, நஞெ்சில் குண்டு பாய்ந்து இரத்த வளெ்ளத்தில் சரிந்தார். கூடியிருப்பங்கும் போலீசார் வறெித்தனமாக மக்களைப் பார்த்து சுட்டுக்கொண்டே இருந்தனர். ஆண்கள் அனவைரும் வலேகைக்குச் சனெ்றுவிட, வயதானவர்கள், பணெ்கள், குழந்தகைள் மட்டுமே இருந்த அந்தப் பகல் வளேையில் எதிரி நாட்டுக்குள் படயைெடுத்த இராணுவத்தைப் போல கொஞ்சமும் ஈவிரக்கமின்றி அவர்கள் தாக்கினார்கள். வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்திருந்த சுலகைா என்ற வயதான பாட்டி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். பல பணெ்களுக்கு ககைளிலும், கால்களிலும் குண்டுடிகள் பட்டன.

முகம்மது ரபீக் எனும் இரயில்வே தொழிலாளி ஓரவர் அந்நரேம் பார்த்து தனது சகைக்கிளில் வலேை முடிந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். அவரசை் சுற்றி வளதை்து தாக்கிய போலீசாரிடம், தான் ஓரு அரசு ஊழியர் என்று கூறித் தனது அடயைாள அட்டயைகை் காண்பித்தும் பலனில்லாமல், கண்மூடித்தனமாகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

அந்தக் கூடியிருப்பிலிருந்தவர்கள் எல்லாரும் ஓடி ஒளிந்த பிறகுதான், போலீசின்

அந்தக் கொலைவெறித் தாக்கூதல் நின்றது. பரோலீ சதை் தொடர்ந்து வந்த தூணை இராணுவத்தினர், பரோலீ ஸ் நடத்திவிட்டூச் சனெ்ற தாக்கூதலால் அதிர்ச்சியூற்றவர்களாக, அடிபட்டூக் கிடந்த மக்களை மரூத்தூவமனகைக்கூக் கொண்டூ சனெ்றனர். அவர்கள்தான் அசாரூதீ னின் தாயாரை மரூத்தூவமனயைில் சரே்த்தூக் காப்பாற்றினர். ஆனால் அவர்களே, அசாரூதீ ன் இறந்தூவிட்டதாகக் கரூதி அப்படியே பரோட்டூவிட்டனர்.

அலூமினிய வார்ப்படத் தொழிலாளியான அசாரூதீ னின் தந்தை ஷகே் இமாமூதீ ன் தனதூ கூடியிரூப்பில் நடந்த பரோலீ ஸ் தாக்கூதல் பற்றிக் களே்விப்பட்டூ அங்கூ ஓடி வந்தார். தனதூ மகன் இரத்த வளெ்ளத்தில் கிடப்பதகை் கண்டூ தூடித்தார். பின்னர் அங்கூ வந்த பரோலீ சூ உயரதிகாரிகள் ம□லம் ஓரூ ஆம்பூலன்சகை் கஞெ்சிப் பறெ்றூக் கொண்டூ தனதூ மகனை அரூகிலிரூந்த அரசூ மரூத்தூவமனகைக்கூக் கொண்டூ சனெ்றார்.

அங்கூ அசாரூதீ னபை் பரிசோதித்த மரூத்தூவர்களோ, அவன் இறந்தூ விட்டதாகக் க□றிவிட்டனர். இதனால் பிணவறகை்கூப் பக்கத்தில் கிடத்தப் பட்பிரூந்த தனதூ மகனின் உடலூக்கரூகில் சயெ்வதறியாதூ அழூதூ கொண்பிரூந்தார் இமாமூதீ ன். திடீ ரனெ அசாரூதீ னின் உடலில் அசவைூ தனெ்பட்டதூ. உடனடே மரூத்தூவர்களிடம் ஓடி, தனதூ மகனூக்கூ சிகிசெ்சை தரக் கோரினார். மகனை இழந்த தூக்கத்தில் பிதற்றூவதாகக் கரூதி அக்கோரிக்கயைை மரூத்தூவர்கள் உதாசீ னப்படூத்தினர். இமாமூதீ ன் அவர்களதூ காலில் விழூந்தூ கஞெ்சி தனதூ மகனகை் காப்பாற்றூமாறூ கதறி அழூதார்.

இரக்கப்பட்ட ம□ன்றூ மரூத்தூவர்கள் அசாரூதீ ன் உயிரூடனிரூப்பதை அறிந்தூ, அவனூக்கூ உடனடியாக சிகிசெ்சயைதை் தொடங்கினர். மதத்தால் இந்தூக்களான அவர்கள், மிகூந்த பரோராட்டத்திற்கிடயையே அசாரூதீ னின் உயிரகை் காப்பாற்றினர். அவனதூ தாயூம் மற்றொரூ மரூத்தூவமனயைில் காப்பாற்றப்பட்டூ, பல மாதங்களூக்கூப் பிறகூ, இரூவரூம் வீ டூ திரூம்பினார்கள்.

அசாரூதீ ன் உயிர் பிழைத்த பரோதிலூம், அவனால் பல ஆண்டூகள் படூக்கையிலிரூந்தூ எழூந்திரூக்கவரோ, தானே உணவரூந்தவரோ கழிவறைக்கூச் சலெல்லவரோ மூடியாதூ. தீ ராத தலவைலியூம், கண்பார்வைக் கூறவைூம், ஞாபக மறதியூம் அச்சிறூவனை வாட்டின. மரூந்தூமாத்திரைகள், சிறப்பான சத்தூணவூகள், சிகிச்சைக்கான சலெவூகள் பரெூம் சூமையாகி அவனதூ பறெ்றோரை வதைத்தன. மகன் மீ தூ கொண்டிரூந்த எல்லையற்ற பாசத்தால், இமாமூதீ ன் தனதூ ஆலயைில் "ஓவர்டமை்" வலேை சயெ்தூம், ஓய்வின்றி இதர சில்லறை வலேைகளைச் சயெ்தூம் இச்சலெவூகளை ஈடறே்றினார். தங்களதூ உணவூச் சலெவூகளை பரிதூம் கூறதை்தூக் கொண்டூ, அசாரின் பறெ்றோர்கள் கடூமையாக உழதை்தூ அவனூக்கூச் சிகிச்சை அளித்தனர். சிகிச்சயைின் பலனாகவூம், பறெ்றோரின் பாச அரவணைப்பாலூம் அசார் மதெூவாக எழூந்தூ நின்றூ நடக்கத் தொடங்கினான்.

படிப்பறிவில்லாத க□லித் தொழிலாளியான இமாம், தனதூ மகனை சிறப்பாகப் படிக்க வைக்க வணேண்டூமனெ்றூ பரிதூம் விரூம்பினார். கூண்டபிடட்டூ அதிசயமாக உயிர் பிழைத்தூ, ஐந்தாண்டூகளாக நடபைிணமாகக் கிடந்தூ, இன்றூ மதெூவாக நடக்கத் தொடங்கியூள்ள அசாரை கதை்தாங்கலாக அரூகிலூள்ள பள்ளிக்கூ அழதை்தூச் சனெ்றூ, பள்ளி நிர்வாகிகளிடம் கஞெ்சிக் க□தாடி ஆறாம் வகூப்பில் சரே்தூள்ளார். அசாரூக்கூ தற்பரோதூ 17 வயதூ. பாடங்களை நினைவில் வதை்தூக் கொள்வதில் அவன் மிகவூம் சிரமப்படூகிறான். நடக்கூம்பரோதூ சில நரேங்களில் தடூமாறி விழூந்தூ விடூகிறான். இரூப்பினூம், அவன் மற்ற சிறூவர்களோடூ பள்ளிக்கூச் சலெ்வதகை் காணூம் பரோதூ அசாரின் பறெ்றோர்களதூ தூயரமூம் வதேனையூம் மறநை்தூ, ஆனந்தக் கண்ணீ ர் பரெூக்கடெூக்கிறதூ.

தனதூ மகனையூம், மனைவியையூம் காரணம் ஏதூமின்றிச் சூட்ட பரோலீ சாரின் மீ தூ நீ திமன்றத்தில் வழக்கூத் தொடூத்தார் இமாம். ஆறூ வரூடங்கள் ஆகியூம் இன்னூம் அந்த வழக்கூ விசாரணைக்கே வரவில்லை. ஆனால், பரோலீ ஸ் தரப்பில் மற்றொரூ வழக்கூ பதிவூ சயெ்யப்படட்டூள்ளதூ. அதில் அசாரூதீ னூம் அவனதூ தாயாரூம், இன்னூம் கொல்லப்படட், காயமடநை்த எல்லோரூம் க□ட்டமாக அரூகிலிரூந்த இந்தூக் கோவில் ஓன்றகை் கூண்டூவீ சித் தகர்க்க வந்ததாகவூம், அதனால்தான் அவர்களைச் சூட்டதாகவூம் கூற்றஞ்சூமத்தூகிறதூ, அவ்வழக்கூ.

தனது மகன் சுடப்பட்டபோது, அவனுக்கு இந்து, முஸ்லீம் என்றால் என்னவென்று கூடத் தெரியாது எனக் கூறும் இமாமிற்கு, அவனைச் சுட்ட போலீசார் மீது எந்தவொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாதது மிகுந்த வதேனையைத் தருகிறது.

குஜராத் மண்ணில் முஸ்லிம் மதத்தில் பிறந்துவிட்ட ஒரே காரணத்துக்காக வதபைடும் இலட்சக்கணக்கானவர்களின் தூயரத்தில் ஓருதுளிதான், அசாருதீனின் அவலம்.

அசாருதீனை பறெ்ற இமாமுதீன் கூடும்பத்தை போலவே, தூப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்பட்ட முகம்மது நகர் சரேிப்பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை முஸ்லிம் கூடும்பங்கள் ஏராளம். முகம்மது நகரில் கதை சயெ்யப்பட்ட 9 அப்பாவி முஸ்லிம்கள், ஐந்தாண்டுகளுக்கு எவ்வித விசாரணையுமின்றிச் சிறையில் வதபைட்டனர். போலீசு தனது குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்க ஆதாரம் எதையும் காட்டாததால், ஓராண்டுக்கு முன்பு நீதிமன்றம் அவர்களை விடுதலை சயெ்தது. ஆனால் தூப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதோடு, பொய்க்குற்றம் சாட்டி சிறையிலடதை்த கொடுஞ்சயெலுக்காக எந்தவொரு போலீசுக்காரனும் இன்றுவரை தண்டிக்கப்படவில்லை.

இதோ, அசாருதீன் தனது வதேனகைளை மறதை்துக் கொண்டு பூன்மறுவல் பூக்கிறான். அவனுக்கு நரே்ந்துள்ள தூயரத்துக்கும் வதேனகைக்கும் காரணம் யார் என்பதை உணர்ந்து போராடுவதுதான், அசாருதீன் மீது நாம் காட்டும் பரிவுக்கு உண்மையான பொருளாக இருக்க முடியும்.

("தி ஹிந்து" நாளடேட்டில் (செப்.7,2008)

ஹர்ஷ் மந்தர் எழுதியுள்ள "அசாரின் கதை"யின் சுருக்கப்பட்ட மொழியாக்கம்).